

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **ITAB Shop Concept CZ, a.s.,** se sídlem Chrudichromská 2364/19, Boskovice, zast. Mgr. Petrem Šívarou, advokátem se sídlem Jana Nečase 1343/29, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2018, č. j. 5431/18/5200-10421-711070, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2018, č. j. 30 Af 35/2018 - 56,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce Mgr. Petra Šívary, advokáta se sídlem Jana Nečase 1343/29, Brno, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o její žalobě proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek společně s podáním žaloby, krajský soud ji usnesením ze dne 23. 4. 2018, č. j. 30 Af 35/2018 - 51, vyzval, aby tak učinila ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Stanovená lhůta uplynula 10. 5. 2018, aniž by stěžovatelka na tuto výzvu jakkoliv reagovala.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] V kasační stížnosti stěžovatelka vysvětluje, že k nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě došlo z omluvitelných důvodů. Téhož dne, kdy obdržela výzvu k úhradě soudního poplatku (25. 4. 2018), zadala v internetovém bankovnictví příkaz k jeho úhradě. Vzhledem k výpadku internetového bankovnictví se platba napoprvé nezdařila, po několika minutách ji však zopakovala a měla za to, že ve druhém případě již vše řádně proběhlo. O tom, že k úhradě soudního poplatku nedošlo, se dozvěděla teprve z napadeného usnesení o zastavení řízení (doručeného 25. 5. 2018 odpoledne). Ihned po jeho obdržení přitom zadala expresní platbu, k úhradě soudního poplatku tudíž muselo dojít ještě před koncem dne a tedy před nabytím právní moci usnesení o zastavení řízení. Má za to, že za těchto okolností by napadené usnesení mělo být zrušeno.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[4] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatelka je zastoupena advokátem [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Poté přistoupil k přezkumu usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[5] Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[6] Podstatou projednávané věci je otázka, zda stěžovatelka včas zaplatila soudní poplatek za podanou žalobu, pokud tak učinila až po uplynutí patnáctidenní lhůty stanovené krajským soudem, avšak (dle svého tvrzení) před nabytím právní moci usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

[7] Podle § 4 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost za řízení o žalobě podáním žaloby.

[8] Podle § 9 odst. 1 uvedeného zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[9] Nejvyšší správní soud již zaujal stanovisko k výkladu tohoto ustanovení a dospěl k závěru, že dodatečně stanovená lhůta k zaplacení soudního poplatku (tj. lhůta stanovená ve výzvě soudu dle citovaného usnesení v situaci, kdy účastník neuhradil soudní poplatek společně s podáním návrhu na zahájení řízení – žaloby) je lhůtou propadnou. Jednoznačně to vyplývá z textu zákona (*k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží*) i důvodové zprávy k zákonu č. 296/2017 Sb., kterým bylo příslušné pravidlo do zákona vloženo (podrobněji viz usnesení ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19).

[10] Stěžovatelčina interpretace, dle které lze účinně uhradit soudní poplatek kdykoli do právní moci usnesení o zastavení řízení, je tedy chybná. V kasační stížnosti svůj názor dokládá judikaturou Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudkem ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 - 172, publ. pod č. 2328/2011 Sb. NSS, nereflektuje však skutečnost, že v mezidobí došlo k podstatné změně zákona. Zákon o soudních poplatcích ve znění účinném do 29. 9. 2017 neobsahoval pravidlo, dle kterého se nepřihlíží k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty stanovené ve výzvě soudu, a v § 9 odst. 7 výslovně zakotvoval povinnost soudu zrušit usnesení o zastavení řízení, pokud do právní moci tohoto usnesení došlo k úhradě soudního poplatku. To za současné právní úpravy neplatí, neboť povinnost zrušit usnesení o zastavení řízení byla záměrně vypuštěna a naopak bylo zavedeno pravidlo nepřihlížet k pozdní úhradě soudního poplatku. Lze tedy uzavřít, že na rozdíl od zákonné úpravy účinné do 29. 9. 2017 již dnes není možné účinně uhradit soudní poplatek za žalobu po uplynutí patnáctidenní (nebo výjimečně kratší) lhůty stanovené k tomuto účelu soudem dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[11] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatelka byla ve výzvě krajského soudu k zaplacení soudního poplatku ze dne 23. 4. 2018, č. j. 30 Af 35/2018 - 51, řádně poučena o důsledcích nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě, jak vyžaduje § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích. Měla a mohla si tedy být vědoma, že v případě pozdní úhrady soudního poplatku bude řízení zastaveno.

[12] Je přitom lhostejné, jaké důvody na její straně stály za pozdní úhradou soudního poplatku. Pokud jsou tvrzení v kasační stížnosti pravdivá, lze do jisté míry chápat její prvotní přesvědčení, že platba soudního poplatku proběhla, nic to ale nemění na skutečnosti, že měla zajistit včasné zaplacení soudního poplatku a tedy si i ověřit, že k jeho úhradě došlo. Za situace, kdy s provedením platby byly problémy, od ní navíc bylo možné očekávat zvýšenou obezřetnost.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

[15] Stěžovatelka společně s podáním kasační stížnosti požádala, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Soud o tomto návrhu nerozhodoval, neboť bezprostředně po shromáždění potřebných podkladů přistoupil k rozhodnutí ve věci samé a za těchto okolností by bylo posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku zbytečné.

[16] Vzhledem k tomu rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč stěžovatelce. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce Mgr. Petra Šívary, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu